

Автор: Силэм Юлия Александровна

Книга: Пылпа ҫакӑр

Повесть: Амӑшӗ патӗнче

I

Сытинсем, арӑмӗпе упӑшки виҫӗ ачипе, автостанцие ирех ҫитрӗҫ. Унта, тунтикун пуллине пӑхмасӑрах, вӗсенчен те иртерех килнисем туллиех. Билет касси умӗнче халӑх ҫапса хӗстернӗ пек. Африкан Наумович, билет туянас тесе, черет хыҫне пырса тӑчӗ. Аҫта унта! Черет малалла шума мар, пач урӑхла, каялла чакать. Пырса хирӗнеҫҫӗ те кӗреш пек вӑйпитти арҫынсем – тӗрех касса патне. Халӑхӗ те аҫта каять-ши? Сытинсем отпускра тейӗпӗр, яла, Ульяна Ивановна, Ули амӑшӗ патне кайма тухнӑ. Е яланах халӑх ҫапла нумай ҫӗрет-ши? Капла алак патӗнче тӑрса билет туянасси, автобуса ларса каясси пулмастех.

– Такси тытар мар-и? – терӗ Ульяна Ивановна.

– Ма тытас мар, тытас! Чаплӑ ҫынсем пек пырса кӗрер пӗрре ани патне! – те шӗтлесе, те ҫӑнласах каларӗ Африкан Наумович.

Хаклӑрах та, мӗн тӑвӑн? Автостанцире ачасемпе тӗрткелешсе хӑшкӑлни мар ҫавах та. Билет касси вӑл ыран та, тепӗр кун та ҫынран татӑлмӗ.

– Яла илсе каймӑр-ши? – ыйтрӗҫ вӗсем ҫӑмӑл машина хуҫинчен.

– Каяс! Каяс. Миҫен-ха эсир? Япалӑрсене ак кунта хурӑр. Туххӑмрах илсе ҫитерӗп, – ыйтма та, хуравлама та ӗлкӗрет хура мӑйӑхлӑ ҫап-ҫамрӑк шофер.

Эх, меллӗ те-ҫке ҫӑмӑл машинӑра ларса пыма, сӑпкари пек сиктерет. Яла ҫитнине те сисмерӗҫ Сытинсем. «Ку шофер, тарават пек туйӑнать те, тире виҫӗ хут сӗмӗ-ши? – шухӑшларӗ ӑшӗнче Ульяна Ивановна. – Таксистсем вӗсем, укҫа тесен...»

– Пит селӗм ҫитрӗмӗр. Акӑ ҫул укҫи, илӗр, – такси шоферне хут укҫа кӑларса тыттарать Африкан Наумович.

Шофер васкамасӑр вак укҫа кӑларать те ун еннелле тӑсать.

– Эй, мӗн каялла памалли унта! Лайӑх илсе ҫитернӗшӗн те тем пекех тав. Ҫук, ҫук, кирлӗ мар, – аванмар ланнӑ пек пуласҫӗ Сытинсем.

– Эпӗ те «ҫук» ҫав, – шахвӑртать ҫамрӑк шофер. Счетчик кӑтартнине ҫеҫ илетӗп, урӑх пӗр пус та....

II

– Мӗнле пурӑнатӑр, ачамсем? – тӗпелте чашӑк-тирӗк шӑкӑртаттарнӑ май ыйтать амӑшӗ.

«Лайӑх теес-и? Ку – суйни, амӑшне улталани ҫеҫ пулӗччӗ».

– Начар, – тет Ули пӗр пытармасӑр.

– Мӗнле вӑл начар? Хваттерӗр аслӑ, кӗрӗ лайӑх, ӗҫмест, туртмасть. Хӗрӗпе ик ывӑлу та, ав, епле ҫитӗнсе кайнӑ, кӑшт ҫеҫ хӑвна хӑваласа ҫитмен. Эккей сирӗнпеле мунчӑр-кӑмакӑра хутнӑ, хапхӑра тунӑ, выльӑхӑр тутӑ... Тата мӗн кирлӗ? Хӑвӑра валли алат ҫеҫ пӗҫерсе ҫи мелле вӗт сирӗн. Эс пур, начар тетӗн.

– Айкинчен пӑхсан, ҫапла пулӗ те, – хуравлат Ули. – Чуна тӑвӑр, анне, темскер хампа хам тулашатӑп тепӗр чухне. Канлӗх, хаваслӑх ҫитмест – акӑ мӗн. Э-э, пӗр тесен, йӑлтах картран вӗҫерӗнсе кайрӑм, сӗҫленмех пуҫларӑм. Луччӗ калаҫар мар ун ҫинчен, анне.

Ули, чупса ҫӗресе, амӑшне пулӑшать, сӗтел ҫи тирпейлет.

– Ләпкәләх шыраса килтәмәр эфир яла, анне, канма. Отпускне апа пәр-пәр тинәс хәрринче те ирттерме пулатчә те, суралса үснә ыраһа чун туртат. Ача чухнехилле, сөмсә курак сийән саруран чупас килет. Кулашла та пулә те-ха сакә саншан. Агту пәрехмай шикленсе пурәнатпәр. Ак-ак телеграмма килсе тыттарассантуянат. Эс чирлесе үксен, анне, эфир шаһах килте пулмасан...

– Әссәр аптраса, тем те шутласа кәларатәр пуль.

– Эх, анне, ватәлатән-ске. Сакән пысакәш хушаләха пәччен тытса пурән-ха?

Амәшә, пәр сәмах шарламасәр, алкумне тухать.

– Пәр Туляра кәна әнтә у шанчак, – тет вәл, каялла кәрсен. – Тепәр сүл кәна юлчә те-ха вәренмелли. Халә практикәра, тақта аякка, Калинин обласә терә-и, әслеме яна,

Анфис аппа сәтел сине хәллеренех юлнә шәрттанне, ветчинине лартать. Чакәт, тин сәс пәсернә капәртма касать. Пәр чашак сәмарта пәсерет. Ули мән пәчәкрән аставакан сәмавар та чашкәрма пуслать. Пилләк-улттәран ытла пулманах ун чухне, кәпе аркине саклатса, сак сәмавара үкерсе лапчәтнәччә вәл. Хәй халиччен маннә та пулчәччә-и, тен, сакна. Кәшт үсерехне амәшә, шүтлесе-юнаса тенә пек, асилтеретчә мар-и тепәр чухне. Авә, путак ыраһ халә те аванах паләрать.

Апат хатәр. Пәчәк Сытинсем: Аринкка, Эрикпе Алик тәрех сәтех хушпине кәрсе лараçсә.

– Сийәр, сийәр, ах, епле үссе кайнә вәсем, – сайлат кукамәшә. – Кәрү, шәрттанне ил, аре. Какай та шутсәр тутлә кәсал, тәварлани нәхрепре аван тәрать. Хәвәра та кучченеç парса ярап.

«Эх, ытла та тирпейлә-ске эс, анне», – кәмәлә тулса тәкәнас пек Улин. Сав хушәрах сисет вәл, амәшә сәтел хушшине кәрсе ларма хыпаланмасть-ха, тем кәштәрта-тәтә тәпелте, чәречерен пыра-пыра пәхкалатә.

Унччен те пулмасть, аләк яриех уәалатә.

– Кәме юратә-и?

Энтип тете, Ули ашшәпе пәртәван тетәшә! Аринкка, Эрикпе Алик тәрех ун ытамне ыткәнаçсә.

– Хәшә пысакрах-ха? Аринкка-и е Эрикпе Алик?

– Эрикпе Алик иккәшә пәрле Аринккәран пысакрах, – кулаçсә аслисем.

– Ирт, ирт, пәяхам, сәтел хушшине лар. Хәнасем ситрәс ман, – тет Анфис аппа.

– Сывләх чиперех-и, хуласем!

– Аптрамасть, хәвәр мәнле, аслә тете!

– Маххә пәманччә-ха, паян ирпе те чиперех тәтәм, – кулалатә вәл. – Умәрта машин йәрә пур та, кам килнә-ши тесе кәрсе курак терәм. – Унтан, Ули ене сәвранса, сәпла калатә: – Эсир иккен. Нумайләха-и?

– Нумайләхә-мәнә, пурәнасшән-ха пәртәк.

– Сәкала кайса, пәрәва шыв әстерсе килтәм, – пәлтерет Энтип тете аллине сунә май. – Эс, кин, пәрәвна ләсмерәнем паян? Картишәнчех макарса тәрать.

– Паян каямарә пуль әнтә. Чәкәнтәр сүлсипе те тәркалә.

– Аре, сан Эрикпе Алик пур-ске халә. Шәп та ләп пәру ачисем. Пәлтәр сүресе курнә вәт! Пәлмесен – вәренччәр.

– Пәлетпәр, пәлетпәр, – сәтел хушшинчен хыпаланса тухаçсә йәкәрешсем.

– Эпә те каяп, – юлмасть Аринкка та. – Атьәр аппа, кәларса ярам.

Кукамәшә пәру ситерме каякансене әсатма тухать.

Каллех аләк уәалатә. Анфис аппа пәрле халәхинче Ули йәмәкә Явраç виçә ачипе (пәрне сәвәтса, тепәрне йәтса) кәрсе тәрать. Аслә ывәлә, Аринккәпа тантәш, амәш хысәнче, аләк урати синче, малалла иртме вәтанса, хәнасем сине пәхкалатә.

– Тастан сисрә чун. Кучченеç сиеесе иккен. Килтәмәр эфир те, анне, – калаçма пит ухата Явраç. – Аван-и? – алә паратә вәл пурне те.

– Аслә аппу Рита та ситмә-и-ха? Пуштәра Улисем киллине илтрех пуль, – сәмахлатә Анфис аппа. – Ачасем пуштарәнаçсә те сәпла, суртәм тулсах каятә. Сийәр, ачамсем, пылне илрех парәр.

Эх, амашё, кёркуннех туянса хурать те ҫапла пёр пысăк чўлмекпе пыл, хай хёл қаҫа та тутанса пăхмасть. Пуҫтарăнчёҫ те чёпписем, кăларса та лартрё савăчёпех. Хаклă хăнасене сайланă пек сайлать ачисене. Халё те пулин, тёпелтен сётел патне кумнă май, тутанса курчё-ши-ха? Пухăннисеке пăхать...

Юрать, Улин аслă аппашёпе йăмакё ялта пурăнаҫё. Унсăрăн йывăр килёччё ватă ҫынна. Ритăпа Явраҫ иккёшё те ялах качча тухнă та, пăрахмаҫё амашне. Ули пек ҫулталăкне ик-виҫ хутчен ҫеҫ килсе кайсан, мён курса ларас пур ватă ҫыннăн? Ҫиччён тан ўсрёҫ вёсем пёр кил-йышра. Аслисем, икё тетёшёпе тепёр аппашё, аякри хуласенче йăва ҫавăрнă, ҫемйисемпе пурăнаҫё. Кёҫённи, Туля – студент, Анфис аппан шанчăкё. Туля диплом илнё хыҫҫăн ялта тёпленсе пурăнасса шанаҫё ёнтё пурте. Атту пулсан-и? Ёнине усрать, ав, амашё, чёчё пăрушне те, иҫмасса, ҫу қаҫарать, сыснине те ҫулсеренех самър-тать. Йăлтах упайки пурăннă чухнехи аса илтерсе тăтър тет-ши? Мён ҫамрăкран ёҫе хăнăхни те усраттарать пулё ёнтё выльăх-чёрлёхне. Ҫапах кунён-ҫёрён пёччен мар – картишёнче чёрё чун пур. (...)

Все тексты взяты из открытых источников и выложены на сайте для не коммерческого использования.
Все права на тексты принадлежат только их правообладателям.